

MØTER OG FESTER

Det vil føre for langt å summere opp alle de møter av varierende innhold som er holdt gjennom 25 år. Med 47-48 møter i året skulle summen bli vel 1200. Noen få medlemmer har ligget i området 95-95 % oppmøte i egen klubb i alle år og man kan regne ut at det blir noen timer tilsammen. Ikke et eneste møte i Rotary er bortkastet tid!

Når man så skal se tilbake på hva som har foregått på møtene, blir det et konglomerat av hendelser, viten om høyst forskjellige emner og personlige kontakter med klubbens egne medlemmer og gjester. Programkomiteene har gjort en kjempeinnsats for å være aktuelle og kunne presentere foredrag og kåserier på høyt nivå. Det har vekslet mellom egne krefter og inviterte talere. Faren for at klubben skulle bli et avansert folkeakademi har alltid ligget på lur og til tider har man savnet muligheten for meningsutveksling og de mer improviserte programposter. Mange mener at vi skulle øse mer av den store ressurs vi har i våre egne rekker. Det er ofte slik at etter at en av de interne krefter har vært i ilden, føler man at nå var det virkelig et møte i pakt med Rotarys ide, mangfoldige Rotary. Tydeligst kommer dette til uttrykk når det skjer det som er alle programansvarliges skrekk: Foredragsholderen svikter i siste liten. Gehalten i de innlegg som da kommer fra en i egne rekker som nesten ikke har hatt tid til forberedelser, har vist med tydelighet det veld av kunnskaper som finnes samlet i klubben.

I et av de senere år kom møteleder bort til et bord hvor kaffedrikkingen var i full gang og klokken nærmet seg kvart på sju. Han henvendte seg til et medlem som hadde hatt et utenlandsopphold med spørsmål om vedkommende kunne fortelle litt fra det. Foredragsholderen hadde sviktet. «Lån meg en penn så jeg får notere noen punkter», var svaret og så fikk vi et glitrende kåseri, ikke bare om hvordan oppholdet hadde artet seg, vi fikk også innblikk i landets historie, sosiale forhold, kultur og vilkår for ungdom under utdanning.

Terje Herrem kan være ganske kategorisk når han uttaler seg. Han forsømmer aldri en anledning til å påpeke at vi har de beste møtene når vi bruker interne krefter.

År om annet har presidenter og programkomite forsøkt å holde en viss ramme i emnevalg. I en periode ble det for eksempel lagt vekt på lokalhistorie, et annet år sto teknologi og miljø på dagsorden. I høy grad skjedde det under opptakten og under feiringen av byens 1000-årsjubileum at møteprogrammene var av orienterende art omkring denne begivenhet. Vi hadde da også førsteklases mulighet idet Erik Solberg var leder av Stiftelsen 1000-årsjubileet og Roar Hyll hadde sentrale verv i utviklingen av seilskipenes besøk i byen under «Cutty Sark». I forkant var der foredrag om byens historie sett fra ulike vinkler og vi fikk innføring i kulturens, kirkens og næringslivets plass i feiringen. Tro om noen i byen hadde mer informasjon? Dette er et godt eksempel på at Rotary kan være et redskap til samfunnsorientering og engasjement.

Bedriftsbesøk har vært et godt virkemiddel for å orientere medlemmene om hva som foregår utenfor deres eget fagområde. Årsberetningene viser de første årene at vi kunne være oppe i seks rene bedriftsbesøk på ett år. I de senere år er det noe mindre, men på 25 år er det vel i nærheten av 100 besøk. Det har gitt en bred yrkesorientering og ved besøk på kommunale innretninger som anlegg for forbrenning,

kloakkrensing og forbedring av vann har man fått et positivt inntrykk av hva en del av skattepengene går til.

I begrenset utstrekning har våre ledsagere vært invitert til vanlige møter og til besøk på institusjoner, museer etc. Dette har stort sett skjedd et par ganger i året.

Torskekrig

I den store massen er der møter og episoder som huskes.

En gang på høsten 1976 med nylig tiltrådt president Hugo inntraff en episode som heldigvis er enestående:

Det ble arrangert fiskerimesse i Trondheim i august mens vi ennå var inne i sommertiden med «programfrie» møter.

På grunn av stor tilstrømning til hotellet, var møtet lagt til Felleskjøpets kantine. Like etter møtets åpning dukket to gjester fra Sagaøya opp. Man la fort merke til at de hadde vært på en fuktig sammenkomst på forhånd. Som skikken er skulle de få hilse fra sin hjemklubb og fortelle om sin hensikt med oppholdet i Trondheim. Den ene som var redaktør av et fiskeriblad, var tydeligvis ikke bare skrivefør, men også til de grader snakkesalig. Da han hadde vært oppe og talt tre ganger, minst, var det tid for å gi ordet til en svensk gjest som også hadde gjøremål på messen. Han hadde ikke vært på fuktig lunch og hadde eksemplarisk oppførsel.

Da islendingen hørte at han kom fra Småland, brøt spektaklet løs. Uheldigvis hadde en avis i Småland kort tid i forveien kommentert torskekrigen mellom Island og Storbritannia og hadde tatt parti for britene. Det hadde satt sine spor og nå fikk den helt uskyldige svensken en verbal skyllebøtte som tør være enestående i Rotarysammenheng. Møtelederen ble merket for livet av denne tildragelse og hadde store sår i sjela i lang tid. Her nyttet det ikke med en vanlig presidentklubb.

Heldigvis tok møtet slutt. Svensken forsto situasjonen. Rotaryånden ble gjenopprettet og islendingene dro mot sentrum i drosje.

Det våte element

Trolig var gjennomsnittsalderen i de første årene så lav at man kunne håpe på deltakelse også på svømmemøte. Det ble avholdt på invitasjon fra Agnar Tegnander noen ganger og var en hyggelig vri på møteopplegget.

Det var også utfluktene til Estenstadhytta utpå høsten, en fire-fem år på rad. Vi møttes ved Bekken gård medbringende damer og marsjerte opp til hytta. Serveringen der oppe besto av spekemat med «nogo attåt» og rømme-grøt. Disse møtene hadde alltid en lun og hyggelig stemning og et noe lettere program. Etterhvert ble øs-pøsende regnvær typisk for disse kveldene. En gang nevnes i referatet at endelig ble det en tur med oppholdsvær. Etter noen år med skiftende oppslutning ble dette arrangementet borte fra programmet.

En gang hadde vi pensjonert prest og stortingsmann Lars Tangvik med oss iført langstøvler, sydvest og sid regnfrakk. Han fortalte humorfylt om sine opplevelser under krigen da han var internert sammen med kolleger. Han fikk en saftig introduksjon av Terje Herrem: Det sto to eldre damer på Bakkbrua og den ene spurte om

den andre skulle gå på Arnardos gratis sirkus for eldre. Hun svarte at hun var godt forsynt med sirkus hver søndag med Lars Tangvik i Bakk-kjerka !

Tavern

Årsmøtene i klubben i siste halvpart av juni står i en egen minnenes glans. Litt ekstra innsats fra festkomiteene har det vært og de fleste forbinder vel akkurat disse møtene med Vertshuset Tavern på Sverresborg. En gang var vi ombord i et hurtigruteskip som lå ved kai og ble brukt som restaurant. Noen få ganger har vi vært andre steder, men på Tavern har vi vært svært mange ganger. Der har vi boltret oss i annen etasje og har hatt to rom til disposisjon. Tidlig kom tradisjonen at vi skulle starte med «en tynn en» og så kunne behandlingen av årsberetningen starte. Den har gått rimelig greit unna. Alle har derimot samlet sine bemerkninger og ventet med dem til behandlingen av regnskapet. Det har ofte vært årets store clou der innsikt i mikroøkonomi har slått ut i full blomst og eminent replikkunst har kommet for dagen. - En gang annonserte kassereren at han ville gå under velkomstdrinken! Det har aldri vært noe å utsette på de reelle sider av regnskapet, men kassereren har jo vært i visse vansker med å hamle opp med ekspertisen når bemerkningene har kretset om feilpostering av en krone eller en femtiøring. Hvorfor er for eksempel inntekten på bøssepengene ikke delelig med ti når det vitterlig er ti kroner man skal legge på ? Verst var det vel for den kassereren, men morsomst for klubben, som hadde hatt hjelp av kona til regnskapsføringen og som hadde sendt kona på aftenbesøk til revisoren for å få regnskapet revidert og funnet i orden. Han hadde få detaljkunnskaper å varte opp med.

Spekemat, øl og dram hører våren og årsmøtene til. Serveringen etter at det forretningsmessige er over er alltid hyggelig. Og så bryter det løs for alvor med fortelling av vitser og historier. Noen har man hørt før, men de er alltid like nye, noen trønderske, noen få fra nord, noen er på kanten, og noen er vel kanskje over kanten. I Kåre Halse sin tid var det alltid noen finskevitser med. Kåre var ekspert på det, tok et godt tak i bukselinningen, og kunne som ingen andre fortelle om «den stora finska gisseleken».

Arnljot Høyland flankert av Hugo Dalaker og Finn O. Johannessen.

Julemøter

På siste møte før jul har programmet vært noe mer stemt til høytid. Enkel bespisning har det vært og vi har noen ganger lagt møtet utenom fast møtested. Ofte har programpostene kretset om temaer for den anstundende høytid.

Vi er i den enestående situasjon at et av våre chartermedlemmer, Arnljot Høyland, har komponert melodien til den etterhvert kanskje mest populære julesang i Norge i de senere år, Julekveldsvisa til tekst av Alf Prøysen. Vi forsømmer aldri anledningen til å synge den når julen stunder til, og da med komponisten ved pianoet. Arnljot har fortalt om hvordan denne sangen ble til og om sitt vennskap og samarbeid med Alf Prøysen fra den tiden dikteren var mindre kjent og sveiser på en gård i Bærum og frem til hans alt for tidlige bortgang.

Fester

Så nært som mulig opp til charterdato i mars har festkomiteen tatt sikte på å holde årsfest med ledsagere hvor opplegget har vært skrudd opp noen hakk både hva angår antrekk og servering.

De første fem år etter charteringen var festen årvisst og alle år avholdt på Esso Motor Hotell (Scandic). Det første jubileum, 5 år, ble feiret her. Festen huskes fordi Finn overraskende overrakte presidentkjede som gave til klubben. Han hadde selv hatt ideen og stått for utførelsen, en flott gave som senere har vært en prydd for enhver president. Navnene på presidenten inngraveres på plater, en plate for hvert år.

I 1980 var det også fest, men i -81 kom den første avlysingen p.g.a. manglende deltagelse. Det har hendt noen få ganger senere også at årsfesten har blitt sløffet av samme grunn. Sløffet ble den også f. eks. i 1983 da klubben hadde ansvaret for Distriktskonferansen, i -97 med besøk i Trondheim av verdenspresidenten og i -98 i påvente av markeringen av 25 år i 1999.

Markeringen av hvert femte år er gjennomført i fin stil.

10-årsdagen ble feiret på Royal Garden Hotel. Klubben var arrangør av en av de aller første festene etter at hotellet åpnet.

En tørst forsamling på Ranheim Gård. Arne H. Bartnes, Mette Stub, Thorstein Øren, Ragnvald C. Knudsen, Asbjørn Overrein og Knut H. Eriksen.

15-årsfesten ble avholdt på Ranheim gård 10. februar -89. Dette året hadde vi distriktsguvernør fra egne rekker og DG Finn og Anne Mari var hjertelig til stede. Finn nevnte i sin tale at det fremdeles var med 15 av de 25 medlemmene fra starten. Han gratulerte med 15-årsdagen og den positive innstilling klubben alltid har hatt til oppgaver og utfordringer.

20 år ble markert med fest i Britannia Hotel 11. mars 1994. Speilsalen var fylt til siste plass under middagen. Gledelig var det at Torleif Hoff, vår fadder nr. 1, var med oss. Han var noe svekket av alder og er senere gått bort.

Utenom de steder som er nevnt har vi hatt årsfest på Nyheim Gård, Kvilhaugen Gård, i Harmonien og på Marinteknisk Senter i «Ruffen».

Ranheim Gård

Spesielt vil mange sette pris på de gode minner fra tilstelninger på Ranheim Gård. Det begynte med et julemøte i 1976. Tor C Schjetne var tidlig i karrieren ansatt ved Ranheim Fabrikker som eier og bruker denne herregården som representasjonslokale. Terje Herrem så mulighetene her og Tor formidlet kontakten slik at det gikk av stabelen sagnomsuste julemøter. Stemningen var høy og ektefeller som fungerte som sjåfører bemerket at klubben hadde gjennomgått store endringer under møtet. Det var liksom ikke de samme folka lenger. (Mange av festdeltakerne var 15-20 år yngre den gangen !)

Etter at Bjørn Børud ble direktør på fabrikken og medlem av klubben i 1984 ble tilgjengeligheten lettere og årsfesten ble holdt her fire år på rad fra 1986. Ekteparet Randi og Bjørn Børud gjorde en kjempeinnsats for klubbens trivsel.

Festkomiteene dro innover til Ranheim og regnet med en større innsats med forberedelser. Randi Børud hadde allerede alt på plass, bord med hvite duker og alt til faget henhørende. Det ble for komiteformenn og hjelpere bare å bære inn kasser med øl, eller annen drikke, så var alt klappet og klart. Mat ble bestilt utenfra, eventuelt med innleid hjelp på kjøkkenet. Driften av baren var festkomiteens ansvar. Dessverre flyttet Børuds plutselig sydover en gang rundt 1990. En epoke med fester i et spesielt og hyggelig miljø var over.

*Presidenten takker
Bjørn Børud, i for-
grunnen Astrid Krog
Halse, Kåre Halse og
Randi Børud.*

KNOPPSKYTING OG FADDERSKAP

For nesten alle guvernører har økning av medlemstallet stått sentralt. Det kan oppnås på to måter: Økning av antall medlemmer i eksisterende klubber eller starting av nye. Charlottenlund har to ganger deltatt aktivt i chartring av nye klubber.

Malvik Rotary Klubb

Stjørdal RK hadde to medlemmer bosatt i Malvik. Deres medlemskap var fra henholdsvis 1974 og -76. De følte at de ville ha mer tilhørighet til en klubb innen sin egen kommune og de tok kontakt med naboene til Malvik, klubbene Stjørdal og Charlottenlund med tanke på å gjøre felles sak for en nyetablering. Kåre Halse og Finn O Johannessen var de to fra vår klubb som først kom i kontakt med saken og de ble da også valgt som våre representanter i komiteen hvor Kåre ble formann og Finn sekretær. Stjørdal hadde også to mann i komiteen.

I oktober 1976 skrev Finn på vegne av komiteen til guvernøren og bad om tillatelse til å gå videre med arbeidet. Selvsagt fikk de det og så fulgte den vanlige prosedyre med verving av medlemmer og korrespondanse med RI til Malvik kunne få status som provisional klubb og så endelig 19. november 1977 fikk klubben sitt charter med 22 medlemmer. Stor fest ble holdt noe senere, 10. mars 1978. Vår klubb var representert og overrakte talerstol i gave.

Charterpresident i Malvik var Anton Ronæss, Storsand Gård.

Nidarvoll Rotary Klubb

Vi sakser fra 10-årsberetningen for Nidarvoll RK.:

«Ønsket om å etablere en ny Rotaryklubb i Trondheim syd ble unnfanget våren 1985 i Charlottenlund Rotary Klubb.

Hans Rognstad, daværende medlem av Charlottenlund RK, hadde registrert at det i området Nardo/Nidarvoll var svært få rotarianere, og mente at i denne bydelen, som har vel 30 000 innbyggere, måtte det være et rikt potensial for en ny Rotaryklubb.

Charlottenlund var imidlertid betenkt på en utvidelse av klubbens medlemstall på dette tidspunktet. Det ble derfor besluttet å anbefale overfor distriktsguvernøren at man skulle foreta undersøkelser med tanke på å danne en ny klubb i Trondheim. Det ble da umiddelbart gitt grønt lys for dette, og på oppfordring av guvernør Bjørn Husby tok Charlottenlund RK på seg fadderskapet. Hans Rognstad, Finn Johannessen og Roar Hyll skulle stå for det praktiske arbeidet, der Finn Johannessen var guvernørens representant og bindeleddet til Rotary International.»

Det ble tidlig klart at klubben skulle hete Nidarvoll Rotary Klubb. Konstituerende møte ble holdt 25. august 1985 og utover høsten kom medlemstallet opp i 20 og dermed ble klubben godkjent av RI 10. oktober 1985. Charterfesten ble holdt i

Sandgaten 7 den 31. januar 1986 og dette regnes som klubbens offisielle charterdato. Trondhjems Sjømandsforenings lokaler i Sandgaten har vært møtelokale det meste av tiden.

Den første president var Jon M Block, lege på Risvollan Legesenter.

Både Malvik og Nidarvoll hadde den første tiden besøk fra Charlottenlund av medlemmer som orienterte om Rotary og ga råd om de ulike sider av klubbdriften. Interesserte medlemmer fra de to klubbene var også hyppige gjester hos fadderklubben, men de lærte fort å stå på egne ben.

Nidarvoll RK var ennå en forholdsvis ung klubb da guvernør Finn ga klubben i oppdrag å arrangere distriktskonferansen i 1989. Det måtte være spesielt hyggelig for Finn å se at hans «fadderbarn» løste oppgaven med glans.

PAUL HARRIS FELLOWSHIP

Tidlig i klubbens historie ble det klart at vi skulle ha for øye den store verdi Rotary Foundation representerer som et middel til å realisere organisasjonens ideer på verdensbasis. Mer om dette annet sted i boken. Her skal nevnes den spesielle form for pengegaver til fondet, 1000 US Dollars, som knyttes til bestemte navn. Man utneves til Paul Harris Fellow. Det kan være medlemmer som klubbene vil hedre for spesiell innsats og virke for Rotary på alle nivåer, i klubben, i distriktet, nasjonalt eller internasjonalt. Det kan også tildeles Paul Harris til personer utenfor Rotary. Disse må oftest ha utmerket seg gjennom samfunnsgagnlig virke.

De som allerede har fått medaljen og diplom kan ytterligere hedres med edel safir, opptil fem i tallet. Charlottenlund Rotary Klubb har hedret personer i alle disse varianter, egne medlemmer, medlem av annen klubb og utenforstående.

President Asbjørn Overrein overrakte Paul Harris til Erik Solberg.

ERIK SOLBERG, PHF 1987

Erik ble klubbens første med hedersbevisningen PHF. Han var klubbens charter-president og før klubben var et faktum og innlemmet i RI, var Erik en sentral person i det forberedende arbeid. Det var helt naturlig at han ble valgt til president. Han la an et mønster for klubbens ånd og miljø bygget på en lett og kameratslig tone.

Erik skaffet til veie flagget «Rotary Club Meets To Day» og ga det i gave til klubben. Det henger utenfor møtelokalet på Scandic Hotell hver møtedag.

På klubbens møte 20. oktober 1997 ble Erik tildelt edel safir til sitt PHF. Presidenten poengterte i sin tale Eriks innsats for klubben som et interessert og aktivt medlem og hans arbeid som formann i stiftelsen for gjennomføringen av en meget vellykket feiring av Trondheims 1000-års jubileum i 1997.

Finn O. Johannessen får sin Paul Harris av president Knut H. Eriksen.

FINN O JOHANNESSEN. PHF 1989

Finn kom inn i klubben i 1975. Hans meritter i Rotary er omtalt annet sted i boken. Han har innehatt alle tenkelige ombud i klubben. Etter en periode som sekretær var han president i året 1979/80. På årsfesten i 1979 overrakte Finn presidentkjede som gave til klubben. Han hadde selv hatt ideen og stått for utførelsen. Presidentene får i tur og orden sitt navn inngravert på plater som holder kjedet sammen.

Distriktet fikk glede av Finns iver og glød i hans år som guvernør i 1988/89. Innsatsen her ble lagt merke til og ble inngangsporten til hans internasjonale engasjement.

Klubben hedret Finn med Paul Harris da guvernørtiden var over. Våren 1997 under Verdenspresidentens besøk i Trondheim ble Finn hedret av Distrikt 2280 med tre edle safirer til sitt PHF og fikk en til av klubben i oktober 1997. Distriktet kompletterte safirsamlingen under treningsseminaret for incoming presidenter og sekre-

tærer på Oppdal 9. mai 1998. Han har nå Paul Harris med fem safirer og er vårt mest dekorerte medlem, fullt fortjent.

KÅRE HALSE. PHF 1993. (Overrakt posthumt)

Kåre var et sentralt og aktivt medlem. Han var president i året 1975/76. Som skolemann i mer enn 40 år og med sin interesse for idrett blant barn og ungdom var det naturlig at han ofte kom inn på disse emner i innlegg i klubben.

Han hadde også en sterk interesse for historie og litteratur.

Hans far, Leif Halse, skrev «Vangsgutane» der Kåre er modell for en av «gutane». Kåre gledet med festsanger på årsfestene ved et par anledninger. Han var hovedmann bak brosjyren «Bli bedre kjent i bydelen».

Diplom og medalje lå klar til overrekkelse da Kåre uventet gikk bort like før jul i 1993. Etter avtale med familien ble det holdt en sammenkomst i hjemmet hos Astrid Krog Halse på høsten 1994. Sammen med sønnen tok hun imot Rotarys heder til Kåre. Representantene for klubben var presidenten Bjørn Bakken, Marta og Asbjørn Overrein og Hugo Dalaker.

HUGO DALAKER. PHF 1996

Hugo var chartermedlem og ble innvalgt i det første styret. Han har hatt en rekke verv i klubben, president i året 1976/77 og formann i forskjellige komiteer. Han var medlem av ad hoc-komiteen som leverte innstilling om klubbens «indre liv» i 1993.

Ingen kan varte opp med så høy oppmøteprosent i egen klubb gjennom årene. Den har ligget i nærheten av 100% i alle år. Med sin nord-norske bakgrunn er han vel inne i fortellertradisjonen fra sine hjemlige strøk og har vært i ilden med muntre kåserier og som toastmaster ved festlige anledninger.

Ved tildelingen av Paul Harris fikk han i oppdrag å utarbeide jubileumsberetning til 25-årsjubileet.

OTTAR KUMMENEJE. PHF 1997

Ottar er chartermedlem og har i alle år vært rede til innsats for klubben når oppgavene har meldt seg. Etter to år som sekretær før 1980 var han president i 1982/83 og fikk i sin presidenttid ansvaret for avviklingen av distriktskonferansen i 1983.

Klubben kom brått, og for mange uventet, inn i oppgaver i ungdomsutvekslingen. En utvekslingsstudent fra Australia var på tur til Charlottenlund RK uten at klubben, på grunn av misforståelser, hadde gjort de nødvendige forberedelser. Ottar tok ansvar, hentet studenten og fikk oppholdet inn i ordnede former.

Ottar tok nok en gang på seg sekretærjobben. Fem år sammenhengende, fra 1993 til -98, har han hatt dette arbeidskrevende verv og skjøttet det på beste måte.

DG Halvard Øye, PHF Marvin Wiseth og president Bjørn Bakken.

MARVIN WISETH, ordfører. PHF 1995

På årsfesten i mars 1995 ble ordfører i Trondheim, Marvin Wiseth, hedret som Paul Harris Fellow. DG Halvard Øye og president Bjørn Bakken sto for det seremonielle.

I utnevnelsen lå en sterk anerkjennelse av Wiseths innsats for lokalsamfunnet, ikke først og fremst på det rent politiske område, men aller mest fordi han stadig betoner Trondheims fortreffelighet som hjemby. Han har stadig lagt an på å styrke selvfølelsen hos borgerne på en sunn og god måte, alltid med en snert av humor og i velvalgte formuleringer. Velkjent er hans visjoner om å befeste Trondheims status som Nordens teknologihovedstad.

Til utnevnelsen var knyttet et tidsbegrenset æresmedlemskap. Dessverre har ikke ordføreren funnet anledning til å bruke dette til besøk i klubben. Han satte tydelig pris på utnevnelsen og takket på sin karakteristiske humørfylte måte.

ANDERS BINDE. PDG. PHF 1997

PDG Anders var allerede PHF da vår klubb ville hedre ham for hans innsats som guvernør i Distrikt 2280 i året 1996/97. Han har hatt et nært forhold til klubben vår og benyttet mange av våre medlemmer til oppdrag i forskjellige sammenhenger under sin guvernørtid.

Han var vert for Verdenspresident Luis Vincente Giay og fru Celia under deres meget vellykkede besøk i Trondheim i april 1997.

På møte i oktober 1997 ble Anders Binde tildelt edel safir til sitt PHF som en heder og anerkjennelse fra Charlottenlund Rotary Klubb.

Stor utdeling i oktober 1997. Edel safir til Erik Solberg, Anders Binde og Finn O. Johannessen. Ny PHF Ottar Kummeneje. President Arne H. Bartnes med kjede.

KVINNER I ROTARY

Det var bare naturlig at Rotary ved starten i 1905 ble en mannsforening. Med sin ide om bedre forståelse mellom yrkesgrupper og høyning av forretningsmoralen på ledernivå kunne det bare bli slik med datidens samfunnsmønster.

Vi kjenner alle utviklingen med kvinnefrigjøring og kvinnes inntreden i lederposisjoner. Det ble naturlig at spørsmålet kom opp: Kan Rotary fylle sin plass og oppfylle sine intensjoner når bare menn har adgang?

Rotary International har et tungrodd regelverk når endringer skal foretas. Det er RI's Lovråd som fatter vedtak. Rådet samles hvert tredje år og har i overkant av 500 delegater og kalles populært Rotary's «parlament».

Spørsmålet om kvinner i Rotary var oppe til avstemning første gang i 1972. Det falt, og samme skjebne fikk forslaget fire ganger til. Det var under Lovrådets møte i Singapore i januar 1989 at forslaget fikk flertall, 328 for og 117 mot. Et moment som satte fart i prosessen var en kjennelse i Høyesterett i USA som fastslo at Rotarys bestemmelse om en ren mannsdominert organisasjon stred mot landets likestillingslover.

Den første klubben i Norge som tok konsekvensen av vedtaket var Sunndal RK som tok opp Eli Dahle som medlem i 1989. (Det får være en trøst at hun bl. a. har sin bakgrunn fra skoleverket i Trondheim!). I vår klubb bølget debatten frem og tilbake. Finn presiserte i sin guvernørtid at man fikk vente til saken var klarert fra RI, men det var aldri tvil om at han mente at tiden var kommet for en forandring. Da saken var klar, gikk han sterkt inn for opptak av kvinner. Arnljot Høyland hadde et opphold i USA og skrev brev som glødet for saken. Han hadde besøkt flere klubber der borte og kvinnene var på full fart inn i klubbene.

Argumentene for og imot var de velkjente. De som ivret for, mente at Rotary måtte ta konsekvensen av samfunnsutviklingen med stadig flere kvinner i ledende posisjo-

ner og et utdanningsnivå med total utjevning. Rotarys mål om å være et speilbilde av samfunnet kunne ikke lenger oppfylles uten kvinnelige medlemmer.

Motstanderne mente at Rotary ville forandre karakter, den kameratslige tonen mellom menn ville svekkes. Hvorfor kan vi ikke ha dette «pustehull» for oss selv?

Kvinneklubbene Zonta og Soroptimisten tar jo ikke opp menn. (Mistanken er der: Var noen redd for at noen av historiene på årsmøtene skulle forsvinne med kvinner til stede?).

Den 15. mars 1993 var det lagt opp til debatt om saken for at styret skulle få en pekepinn om hvor landet lå. Argumentene var de velkjente om igjen og en prøvevotering viste at 17 stemte ja og 12 stemte nei. Det var ikke et entydig resultat. Mens debatten pågikk i klubben, kom der forslag på nytt medlem fra Arnulf Grut. Han foreslo en kvinne. Styret hadde ingen saklig grunn for å avvise en vel kvalifisert kandidat og Arna O Folden ble klarert som medlem. Hun rakk å være med på møte før Rotaryåret gikk ut i juni 1993.

I juni 1998 hadde klubben fire aktive kvinnelige medlemmer som hver for seg har fylt sin plass i klubben og bidratt meget positivt på alle måter. Styret har som mål å få inn minst to kvinner til i jubileumsåret. Inntrykket er at det er alminnelig tilfredshet med utviklingen og klubben har ikke mistet medlemmer på grunn av denne saken. Beklageligvis er det flere klubber som har opplevd det.

Første kvinne i klubben, Arna O. Folden, får instruksjon av sekretær Ottar Kummeneje.

SAMFUNN OG YRKE

Allerede et par måneder etter at klubben var chartret ble det tatt opp til debatt i styret hvordan klubben skulle stille seg til satsing på aktiviteter utenom klubben under begrepet samfunnstjeneste. Det var rådende oppfatning at dette var noe man skulle vente med. I den første tiden var det mer maktpåliggende å arbeide på det indre plan for å styrke kameratskap og samhold, så fikk aktiviteter ute i nærmiljøet komme etterhvert.

Klubben har aldri hatt bred ekstern virksomhet som varemerke. Med beundring har man registrert at andre klubber har gjort seg bemerket i lokalsamfunnet. Kanskje er det lettere på småsteder, men det skulle vel være noe å ta tak i her også. Det har vært slik at man ville ikke ta initiativ og kanskje bli misforstått, da heller vente på en opplagt oppgave. Alle er klar over Rotarys idealer, men mye av det som er nedfelt er basert på amerikanske forhold og tilstanden er vel noe annerledes her med sterkt engasjement fra den offentlige sektor på ulike områder.

Fra tidlig i klubbens historie har det blitt sendt rundt en bøsse der alle de fremmøtte legger sin skjerv. Det begynte med en krone og har utviklet seg videre i takt med pengeverdien til ti kroner pr. møte. Disse pengene har vært til fri disposisjon for styret. Det første hele rotaryår var beløpet 731 kroner, i 1997/98 kom det inn 8100.

Speiderne hadde livlig aktivitet i sine tropper på Charlottenlund og klubben fikk en anmodning om pengestøtte. Det ble høsten 1974 stilt til rådighet 500-700 kroner til innkjøp av materiell. To representanter for speiderne møtte opp i klubben og fortalte om virksomheten. I 1981 fikk speiderne ytterligere 1000 kroner. I løpet av de første årene fikk Klæbu Pleiehjem et mindre beløp til innkjøp av orgel, sanitetskvinnene på Charlottenlund fikk 600 kroner og en landsomfattende innsamling i Rotary til fordel for Kofoedskolen i Oslo ble tilgodesett med 525 kroner. Skolen var innrettet for ungdom med adferdsvansker.

Av andre gode formål kan nevnes støtte til Charlottenlund Skolekorps, lekestativ til barneskolen, bord til bordtennisklubben og et beløp til Norges Blindforbund til utgivelse av lydbok. Forbundet hadde bygd sitt store senter ved Skovgård og det ble observert hvorvidt dette kunne være et satsingsområde. Det ble bare med et besøk av klubben i senteret og en pengegave. I 10-årberetningen er samlet gavebeløp summert til tett på 11000 kroner.

Brudalen sykehjem

Da sykehjemmet var kommet vel i gang, tok komiteen for samfunnstjeneste kontakt og spurte om det var ønskelig med en eller annen form for bistand. Det ble ytret ønske om bilder på veggene til forbedring av miljøet. Klubben satte i gang en innsamling blant medlemmene og det kom inn en fin samling med grafikk og bilder med bymotiver, alt innrammet og ferdig til opphenging. Dette var i året 1988/89. Samme år engasjerte komiteen seg og fikk presentert en underholdningskonsert for beboerne, et tiltak det ble satt stor pris på.

Like oppunder jul i 1992 fikk sykehjemmet av klubben et TV-apparat som de

hadde ønsket seg. President Johan Widerøe og komiteformann Kåre Halse overakte gaven som selvsagt ble mottatt med begeistring.

Det har vært vanlig at samfunnstjenestekomiteen har fått tildelt ett eller to møter i året for å behandle temaer innen saksområdet. Det kan ha dreid seg om redegjørelser fra komiteen om virksomhet eller planer, men like ofte har det vært invitert foredragsholdere som har tatt opp interessante sider ved samfunnet tett innpå oss. Vi har hatt foredrag om sosialomsorgen i bydelen, om frivillighetssentralen og om utbyggingen av tursti og gang- og sykkelveger til bedring av miljøet med støtte fra sentrale miljømyndigheter, for å nevne noen temaer. Slik har medlemmene holdt seg godt oppdatert om samfunnet rundt oss.

«Bli bedre kjent i bydelen»

Kåre Halse som dessverre gikk bort så altfor tidlig, var meget interessert i historie, den nasjonale, men også i høy grad lokalhistorien for Charlottenlund-området. Som formann for samfunnstjenesten fikk han ideen å gå ut til befolkningen i området med informasjon om stedets historie. I de siste 30-40 år har det vært en rivende utvikling og en stor tilvekst i antall beboere. Det sier seg selv at de mange innflyttere har liten kunnskap om den historiske bakgrunn for stedet der de bor.

Bli
bedre
kjent
i
bydelen

Vi ønsker alle
en god og
interessant rundtur
på Charlottenlund

Kåre tok kontakt med Trondheim Kommunes informasjonsavdeling og med STATOIL som i de senere år har etablert et forskningssenter på Rotvoll. Det lyktes å få økonomisk støtte til utgivelsen av en brosjyre med Charlottenlund, Jakobsli og Brundalen som tema. Begge sponsorene fikk sin spalte i brosjyren med informasjon de ville nå ut med. Skoleelevene sto for distribusjonen til alle husstander i det berørte område.

Brosjyren er formet som en folder og hele baksiden innholder kart over området Charlottenlund valgkrets. Der er innringet med rødt 63 punkter på kartet med kort beskrivelse av hva som er interessant ved nettopp dette stedet. Historisk strekker opplysningene seg over et svært spenn av tid fra Dyreklinikken på Skovgård av 1992 og bakover til gravhaug av ukjent alder ved St Hanshaugen.

Ettersom klubben bærer navnet Charlottenlund (den eneste i Norge på C), kunne det være av interesse å se litt på bakgrunnen for navnet. Grilstad Gård er sentral i utviklingen av stedet. Vi tar med noen årstall fra «Bli kjent i bydelen»:

«1559 skrives gårdsnavnet Gryllestad hos Aslak Bolt,
i 1590 Grildstad.

1803 kjøpte Jakob Iversen Kuråsen fra Røros to
plasser kalt Grinnan som ble skyldsatt under navnet
Jakobsli

1854 kjøpte Michael Voigt 80 mål grunn av Grilstad og kalte parsellen og sin bolig Charlottenlund til minne om sin datter Charlotte som døde som liten pike.»

Det opprinnelige Charlottenlund er altså hus og hjem for familien Voigt og ligger mot sjøen litt øst for Hasselbakken.

Michael Voigt kom fra Syd-Slesvig på 1820-tallet og var båtbygger av fag. Sammen med sønnen bygde de etter datidens målestokk relativt store båter på slipp i fjæra nedenfor Hasselbakken. Ved fjære sjø kan man enda se rester av slippet.

Med Kåre som guide var klubben på tur rundt i området for å ta i øyesyn de punkter som var interessante historisk sett. Det var en kald og vindfull kveldsstund, men det var meget interessant og mange var nok forbauset over å høre om det rike miljø i fjerne dager.

Den unge Charlotte Amalie Voigt som ga navn til bydelen vår for mer enn 140 år siden fikk sitt minnedikt skrevet av Christian Monsen. Diktet er av historisk interesse også stilistisk sett med sin vare stemning og ydmykhet overfor liv og død. Vi tar med de to første versene som er gjengitt i brosjyren:

Mild og venlig Vaarens Stemme
møder oss så mangen Gang.
Falskhed i dens Toners Klang,
Medynksløs en Frostnat dræber
Blommer i sin Favn av Is;
Snigende sig Døden klæber
fast til Livets Paradis.

Sorg er i de gamles Rede;
Vaarens blide Fugl er død;
som de ventet skulde kvæde
ungdomsfrisk og rosenrød.
Det er nu så tyst derinde;
thi Charlottes Mund er stum;
intet kjærligt Ord kan finde
paa den blege Læbe Rum.

Kåre Halse tok oss med til Nedre Charlottenlund. I bakgrunnen en butrende Bjørn Bakken.

Byjubileum

Da det nærmet seg jubelåret 1997, tok samfunnstjenestekomiteen opp spørsmålet om hva Rotary kunne bidra med under feiringen.

En prosjektgruppe tok kontakt med de andre Trondheims-klubbene for om mulig å få et samarbeid om tiltak til beste for rotarianere som kom på besøk til byen i forbindelse med feiringen. Det ble utarbeidet et konsept med tittel «Rotary-Vert-97».

I dette arbeid var det Johan Widerøe, Arnold Hansen og Arne Bartnes som representerte Charlottenlund R K.

Jubileumsadministrasjonen i kommunen hadde ikke kapasitet til å bistå og interessen fra de andre klubbene ble etterhvert så lunken at prosjektet ble forlatt etter at våre folk hadde lagt ned en god del arbeid.

«Ungdom i Trondheim»

Verdenspresident Luis V Giay som gjestet Trondheim våren 1997, oppfordret klubbene til å sette ungdom på dagsorden. Presidenten vår, Kjell Hagemark, tok utfordringen og Johan Widerøe som formann i samfunnskomiteen gjorde et grundig forarbeid til et intercitymøte som ble avholdt på Scandic 17. mars 1997. Samtlige klubber i Trondheim samt Melhus og Malvik var invitert og ca. 100 rotarianere overvar et meget vellykket møte med interessante innlegg av de fire paneldeltakere og med innlegg fra salen.

Ungdomsproblemer og tiltak for ungdom ble belyst fra ulike vinkler av politiadjutant Alf Rune Nilsen, medlem av prosjektgruppen «Førstegangskriminell under 18 år». Videre av Ragnhild Setsaas som i Trondheim kommune driver med overordnet planlegging av fritidstibud, helgetilbud for barn under 16 år m.m. Fra ungdommen selv deltok Camilla Windsheimer, leder av Sør-Trøndelag elevforsamling som omfatter 12 000 elever i den videregående skole. Og endelig Anita Dalsbø fra Idrettskretsen, leder av prosjektet «STORBY Trondheim».

De som hadde funnet vegen til Scandic denne kvelden, var tydelig imponert over alle de positive tiltak som er i sving og møtet ga både informasjon og ettertanke. Guvernør Anders Binde var tilstede. Han takket og ga ros til dem som hadde fått i stand et så interessant møte.

Et konkret tiltak etter møtet var at vår klubb på anmodning fra elevforsamlingen skaffet til veie 6 stk. PC-er med tilbehør som gave til de aktive elevene til bruk på organisasjonens kontor.

Ledsagere for blinde

I uke 36 i 1997 ble det holdt et landsmøte av blinde som tidligere hadde vært elever ved Dalen Blindeskole. Klubben ble kontaktet om assistanse. Deltakerne trengte ledsagere når de skulle forflytte seg mellom de forskjellige arrangementer og til rettledning for å finne ut og inn av busser etc. Det meldte seg et tilstrekkelig antall medlemmer av klubben, mange med ektefelle. De gjorde en fin innsats og hadde stort personlig utbytte av samværet med landsmøtedeltakerne.

Yrkestjeneste

Yrkestjenestekomiteer som har fungert gjennom disse 25 år, har alle hatt problemer med å konkretisere oppgavene. Hele Rotarys oppbygning med klassifikasjoner legger opp til en virksomhet som i sitt vesen er en eneste lang innsats for Rotarys idealer og grunntanke om høying av yrkesstandarden og forståelse og kunnskaper på tvers av profesjoner.

Medlemmene har fått innsikt i yrkene til alle de andre i klubben gjennom yrkesfor- drag og bedriftsbesøk hos mange av dem. Når vi så i tillegg har vært på besøk hos private bedrifter og offentlige institusjoner, tilsammen minst fire ganger i året og hatt foredragsholdere utenfra, så blir det en anselig sum av informasjon.

I månedsbrevet for juni 1985 summerer redaktøren opp året som er gått og ramser opp det store mangfold av emner som er berørt i programmene:

«Hvor skulle den som skriver dette ha fått første hånds kunnskap om alt som er berørt? Sannsynligvis ville han verken ha hørt om disse emner eller ofret dem en tanke.

Rotaryklubben skal ikke være et folkeakademi, men forståelse for andres problemer får man først når man lærer om dem.»

ROUND TRIP og GSE

Tre ganger Round Trip

Klubben fikk i oppdrag av guvernøren å stå som medansvarlig for vandreleir i august 1975. Namsos RK og Levanger RK tok seg av deltakerne de to første ukene. Agnar Tegnander og Ivar Belsaas var oppnevnt av klubben til å ta seg av dette hos oss og fikk mye ros for sin innsats. Det møtte 15 ungdommer i alderen 17-21 år fra 9 europeiske land. Etter å ha besøkt severdigheter i Trondheim fikk ungdommene oppleve en tre dagers fjelltur i Trollheimen under kyndig ledelse av Agnar og Ivar, drevne fjellvandrere begge to. Humøret var på topp. Det kunne man ikke si om den fysiske form hos enkelte. En av deltakerne fortalte at de andre måtte bære sekken for en engelsk jente. Hun hadde mer enn nok med å gå uten ryggsekk. «Tilslutt måtte vi nærmest synge henne i mål,» sa turkameraten.

Avslutningskveld på Overvik Gård hos Karl Johan med bål og servering, omfavnelser og tårer ved avskjeden.

I 1980 var det på'n igjen. Denne gang sammen med Namsos RK, Levanger RK og Malvik RK. Også denne gang var Ivar Belsaas med i komiteen og hadde med seg Thorvald Nakstad og Ragnvald C Knudsen. Programmet var noe av det samme som sist, men fjellturen varte bare to dager. Terje Herrem tok imot på Flåseter og turen

gikk til Jøldalshytta og Gevilvasshytta. Det var 16 deltakere fra 8 land. 3 av deltakerne var norske, barn av rotarianere i arrangørklubbene.

Mens den første vandreleiren ble avsluttet så sent som 20. august, var den andre ferdig 9. august. Problemene tårnet seg opp da vi i 1996 igjen fikk oppdraget og denne leiren skulle avsluttes så tidlig som 4. august. Det vil si at vi kom lengere inn på den norske fellesferien og problemene med å skaffe vertsfamilier var følbart. Heldigvis kunne noen stille opp med både tre og fire gjester hver. All ære til Geir O Blichfeldt som bar dagens byrde og hete og til slutt måtte stille rom på Scandic Hotell til disposisjon for fire deltakere. Også denne gangen var det 16 deltakere. De kom fra forskjellige land i Europa samt Tyrkia og Israel. Oppholdet varte i 4 dager og 3 netter. Der var byvandring, fisketur, bedriftsbesøk og vanlig sight-seeing m.m. Honnør til Geirid Holm fra ROTARACT som bisto og gjorde en stor innsats.

I ettertid ble det holdt et møte i Stjørdal for å evaluere erfaringene. Bjørn Bakken møtte fra Charlottenlund. Ellers var der representanter for Huseby Flatåsen, Egge, Verdal og Stjørdal og Ivar Skjetlein fra Huseby Flatåsen som var Distriktets administrator av Round Trip. Referatet fra møtet er vel verd et studium for de som i fremtiden får oppdrag som arrangør.

Gruppestudieutveksling (GSE)

Klubbens første befatning med denne form for utveksling var i 1976 da vi ble anmodet om å stå som fadderklubb for økonom Ragnar Haugan, KØFF en gros. Han deltok i GSE-team til Iowa ledet av Tore Aalmo, Heimdal R K.

Dette medførte en gjensitt av team fra Iowa våren 1977. Seks menn inntok Distrikt 228 i tiden 7. mai til 18. juni. Disse ble hentet i Meråker der Stjørdal RK arrangerte fisketur og de ble fraktet til vertsfamilier hos oss.

De var utplassert i bedrifter innenfor sitt fag her i byen og 13. juni var vi samlet til det årsberetningen kaller et «gigantmøte» med god oppslutning fra Heimdal og Trondhjem Vest. Her fikk alle presentere seg. Det erindres at en av dem hadde bestefar som var utvandret fra Helgeland til USA. Han hadde nå besøkt stedet og drukket av den bekken der bestefaren som gutt fisket ørret. En annen fortalte om det norske miljøet ved Luther College. Han gjorde stor lykke med heiaropet til skolens fotballag: «Luther, Luther ra-ra-ra, lutfisk og lefse ra-ra-ra!»

I 1981 ble vi representert i GSE-team ved at Finn O Johannessen av Distriktet ble utpekt til leder for fem velkvalifiserte karer som dro til Distrikt 967 New South Wales i Australia.

Det var i mange år stille på den fronten til i 1995 da vi på et møte fikk besøk av en meget fargerik gruppe fra India. Nå var det endelig kommet kvinner med i teamet. Det var Trondhjem RK som var ansvarlig for besøket, men noen i vår klubb hadde stilt opp som vertskap og som takk for det tok Sjur Børve gjestene med på møte hos oss. De presenterte seg og ga korte glimt fra indisk samfunnsliv og kultur. Spesielt gjorde en av deltakerne inntrykk ved sin folkedans i et fantastisk kostyme med ringlende bjeller både på armer og ben!

STIPENDIATER og UNGDOMSUTVEKSLING

I studieåret 1983/84 var klubben sponsor for Trond Vintervoll som fikk Rotarys helårsstipendium og studerte økonomi i USA. Han var i trykkeribransjen og ble innvotert i klubben etter hjemkomsten. Etter få år fant han å ville melde seg ut på grunn av personlige og arbeidsmessige forhold.

I året 1997/98 hadde Thale Folden Kuvaas (Arnas datter) Georgia-stipend. Hun kvitterte med et gnistrende innlegg i klubben etter hjemkomsten. Hun hadde fått med seg alt hva Rotary kan tilby for ungdom, sommerleir, Ryla, ungdomsutveksling og til sist Georgia-stipend. «Dere bør gå mer offensivt ut med tilbudene», var hennes budskap.

Det er innenfor ungdomsutvekslingen at klubben har mest å vise til. Etter å ha vært innom ordningen i 1983 var det først i året 89/90 at det igjen kom i stand utveksling. I 92/93 ble det bestemt at klubben skulle være en såkalt «3-årsklubb» med utsendelse og mottak av en ungdom hvert 3. år. Initiativet til denne ordning kom fra Distriktets kontakt for ungdomsutveksling, Egil Wulff, Malvik.

Klubben høstet mange erfaringer da vi hodestups kom inn i utvekslingsprogrammet. Et medlem av klubben, Peter Lykke, hadde en datter, Anita, som ønsket et år i Australia. Hun var en god kandidat, og de styrende i klubben gikk inn for henne. De var i første omgang ikke klar over at dette innebar at vi skulle få en student fra Australia hit for et års opphold. Det kom beskjed at kandidaten beregnet ankomst til Trondheim 23. januar 1983 og det ble en hektisk tid utover senhøsten -82 med å skaffe vertsfamilier og skoleplass. Det falt et stort ansvar på Ottar Kummeneje som i mellomtiden hadde overtatt som president. Han og fru Randi stilte opp som verter og Gerhard Schønings Skole tok imot Mary Anne Cronin som elev. Helen og Ole Hovland og Peter Lykke tok sin tårn som verter og takket være vertene fikk Mary Anne et greit opphold i Norge. Ottar forteller at hun gjennomgikk en merkelig utvikling som selvstendig ungdom det året hun var her og hun holdt et glimrende kåseri, det meste av det på norsk, før hun reiste. Hun har sendt hilsener pr. kort og brev en gang i blant, men 15 år senere ringte hun til familien Kummeneje. Hun hadde svensk ektemann og hadde sitt arbeid og hjem i Stockholm. Hun snakket godt «skandinavisk» og håpet på et besøk i Trondheim snart igjen.

Det lar seg ikke gjøre å fortelle om ungdomsutveksling uten å nevne den store innsats Elin og Bjørn Bakken har gjort på dette felt. Deres datter, Anne, reiste til Wisconsin på utveksling i året 1989/90. Elin og Bjørn tok på seg vertskapet for Britt Peterson fra Minnesota for hele året. Britt var elev ved Trondheim Katedralskole.

I året 1993/94 reiste Arne Fredrik Lånke (sønn av Berit og Ola) til Maine, USA. Til oss kom Jarod Tyler Schrock fra Pennsylvania. Det ble nå skaffet vertsfamilier i god tid og de impliserte slo seg sammen i en arbeidsgruppe, «team Jarod». Bjørn Bakken fungerte som rådgiver for gruppen og kontaktmann for studenten som bodde hos Elin og Bjørn de første tre ukene. Teamet besto ellers av Berit og Ola Lånke, Berit og Ivar Moum og Reidun og Thorvald Nakstad.

Ordningen med arbeidsgruppe ble fulgt opp da neste student meldte sin ankomst. Kristian Onarheim dro til Oregon og var der skoleåret 1996/97. Tilbake til oss fra Oregon kom Kaaren Nelson-Munson. Vi fikk nå «team Kaaren».

Sitat fra årsberetningen:

«Teamet besto av vertsfamiliene fra forrige gang og de nye vertsfamiliene, supplert med undertegnede (Bjørn) som rådgiver. Vi holdt flere møter i forkant, hvor vi også ble kjent med Kristian, og hvor vi trakk opp en del felles retningslinjer for Kaaren».

Kaaren bodde hos Elin og Bjørn de første tre ukene. De øvrige vertene var Brit og John Onarheim (Kristians foreldre), Berit og Ola Lånke og Unni og Kjell Hagemark.

Alle de fire vi har sendt ut, har vært i klubben og fortalt om sine opplevelser. De har utelukkende tegnet et positivt bilde av oppholdet, skaffet seg nye venner og hatt stort utbytte på alle vis. De som har vært våre gjester, har ved slutten av oppholdet summert opp sine inntrykk. Man må imponeres over den modenhet og de kunnskaper de har lagt for dagen. Uten unntak har de foredratt det meste av sine innlegg på godt norsk.

Det har skortet en del på praktisk støtte til vertsfamiliene fra de øvrige medlemmene. Bare i få tilfeller har utvekslingsstudentene blitt invitert hjem, tatt med på turer eller blitt tilbudt weekendopphold utenom vertsfamiliene.

Varige kontakter er etablert mellom studentene og deres familier og de norske «mødre og fedre». Familiene Bakken og Lånke har hatt besøk flere ganger og vært på gjensitter i USA. Arne Fredrik bodde ombord i en båt hos en tannlege. Han var i Norge tre ganger på ett år og deltok i julefeiring og familiebegivenheter.

Da Jarod sa takk for seg på et klubbmøte, listet han opp i to kolonner hva han kom til å savne og hva han ikke ville savne når han reiste hjem. Et par eksempler: Han ville savne Nidarosdomen, men ikke Katedralskolen, det norske språk, men ikke fort trøndersk, Jærlsbergost, men ikke «rød» ost, osv.

En fyldig liste til ettertanke. Norsk matstell og skikker har nok gitt gjestene noen tilpasningsproblemer. Da en vertsfamilie serverte risgrøt til middag en lørdag og spurte studenten hvordan han likte den retten, var svaret: «Oh, interesting !»

Styrets intensjon er å følge opp med utveksling hvert 3. år og er i gang med å få dette til i skoleåret 1999/2000.

ROTARY FOUNDATION

Rotary-fondet har fått den ærefulle betegnelsen
«Rotarys flaggskip».

Stiftelsens formålsbestemmelse lyder slik:

«Formålet med Rotary Foundation er å oppnå verdensforståelse og fred gjennom internasjonale velgjørenhets- og utdanningsprogrammer».

Charterpresident Erik markerte tidlig at klubben skulle arbeide aktivt for å bli en såkalt 100%-klubb så fort som mulig. Det innebar at klubben skulle betale inn til

Foundation 10 US-dollars pr. medlem. Allerede i det første ordinære rotaryår, 1974/75, oppnådde vi denne status. Det ble vedtatt at nye medlemmer skulle betale 10 dollars som et innmeldingsgebyr. Disse pengene gikk videre til Foundation og Charlottenlund RK ville fortsatt være en 100%-klubb selv om medlemstallet økte. Av regnskapet for 1975/76 kan man lese at det på dette grunnlag ble videresendt kr.221,-. Ettersom klubbens prosentstatus økte og langt oversteg 100, falt ordningen med innmeldingspenger bort.

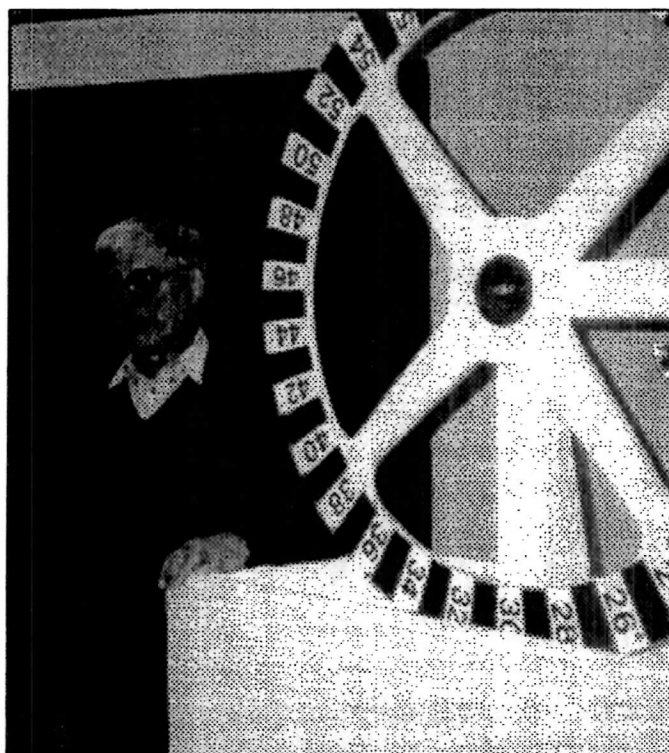
Denne form for prosentregning fortsatte i noen år, men er nå avviklet. I 1980 hadde vi 700% status, i 1984 nærmet vi oss 1100%.

Fra rotaryåret 1977/78 har klubben hatt en egen Rotary Foundation komite som har hatt som hovedoppgave i samle inn penger gjennom ulike aksjonsformer. Ole Peter Ulvestad var komiteens første formann. Han hadde Eivind Burheim og Aasmund Syrstad med som medlemmer. Det begynte med pakkeauksjon i april 1978. Den innbrakte 1520 kroner. Vi fortsatte med auksjon et par år. I 1979 kom det inn 1711 kroner. Så var vi innom en form for tippekonkurranse som også ga inntekter. Intercitymøte på Ringve i april 1978 i regi av komiteen var viet Rotary Foundation. Der var kunstneriske innslag, bl.a. korsang. En balettforestilling fremført av elever og lærere fra Isla Ulvestads Balettskole gjorde stor lykke. Dette arrangementet ga et overskudd på 2820 kroner. Det året betalte klubben over 9000 kroner til RF.

Lykkehjulet har rotert og gått i mange år nå. Dette er en årviss foreteelse i november, måneden for Rotary Foundation. Det er høy stemning og spenningen er til å ta og føle på. Medlemmene tar med gevinster som legges pent utover gulvet, og de kjøper selv loddene. I november 1997 kom det inn 7800 kroner, i 1998 ca. 8000.

Årets komiteformann Ivar Belsaas uttaler: «Basaren fortsetter så lenge medlemmene skaffer gevinster».

Charlottenlund RK ligger som bidragsyter godt an blant klubbene i Distrikt 2280. PDG Halvard Øye som er distriktets kontaktmann for Rotary Foundation, gir oss anerkjennelse. Oversiktene i 1998 viser at klubbens samlede tilskudd (all-time giving) ligger på i overkant av 27 000 dollars. Av dette beløp er det til sammen overført til Polio Plus 10 300 dollars.

*Rotary Foundation-basar 1998.
Ivar Belsaas dreier lykkehjulet.*

SELVRANSAKING

I alle organisasjoner er det fra tid til annen behov for en gjennomgang av virksomheten. Klubben har ikke vært flink nok til å stille spørsmål ved rutiner og vaner. Når presidenter og styrer avløses etter ett år, er det lett å trække oppgatte spor.

I 1993 fant styret ut at de ville ha en gjennomgang ettersom man hadde registrert en viss nedgang i oppmøteprosenten og vanskeligheter med å rekruttere nye, yngre medlemmer. Det ble oppnevnt en ad hoc gruppe som besto av Ole Hovland, Rolf Pedersen, Hugo Dalaker og Bjørn Bakken. Mandatet var å komme frem med et diskusjonsgrunnlag om klubbens «indre liv» og prioritering av oppgaver.

Gruppen arbeidet raskt og effektivt og la i september 1993 frem et notat med sine betraktninger. Det fulgte med en skjematisk oppstilling over de komiteer som gruppen anså å være et effektivt arbeidsredskap.

Gruppen understreket sterkt at klubben må prioritere KLUBBTJENESTEN og dens underkomiteer som er grunnlaget for alt Rotary-arbeid og den viktigste faktoren for miljø, kameratskap og klubbfølelse.

Virksomheten i medlems/kameratskapskomiten synes å være nøkkelen til fornyelse av miljøet, særlig med tanke på trivselen og integreringsprosessen for nye medlemmer. Det ble pekt på en rekke praktiske tiltak hvor komiteen og faddere bør arbeide tett sammen.

Ved slutten av hvert år har man sett tilbake på et rikholdig og givende møteprogram. Gruppen pekte på de store ressurser vi har blant egne medlemmer. Disse krefter bør benyttes oftere og programmene bør med mellomrom være løsere i formen, ta opp aktualiteter og gi rom for improvisasjoner og spontan replikkveksling.

Det har noen ganger vært vanskelig å mønstre nok deltagere til årsfester. Hvert femte år bør markeres med fest i tradisjonelle former, men det bør forsøkes mer uformelle sammenkomster med enkel servering til en billig penge sammen med ledsagere.

Gruppen la i notatet stor vekt på at informasjon om Rotary styrkes. Dette er særlig viktig med tanke på nye medlemmer. Det foreslås en egen tjenestegren for informasjon som bør ledes av presidenten og der man har underkomiteer for referat, Rotary Norden og generell informasjon om Rotary.

Styrets sammensetning skulle etter gruppens forslag bli:

President	(Opplysningstjeneste)
Visepresident	(Klubbstjeneste)
Sekretær	
Kasserer	
Styremedlem	(Samfunnstjeneste)
Styremedlem	(Yrkestjeneste)
Past President	(Internasjonal tjeneste)

Dette har senere i hovedsak vært styrets organisasjon og arbeidsfordeling.

«Indre Liv»

I april 1997 var klubbens «indre liv» igjen oppe til debatt. Det var Ove Mjølnerød, formann i medlems- og kameratskapskomiteen som brakte saken på bane med utgangspunkt i brosjyren «Hva er Rotary?».

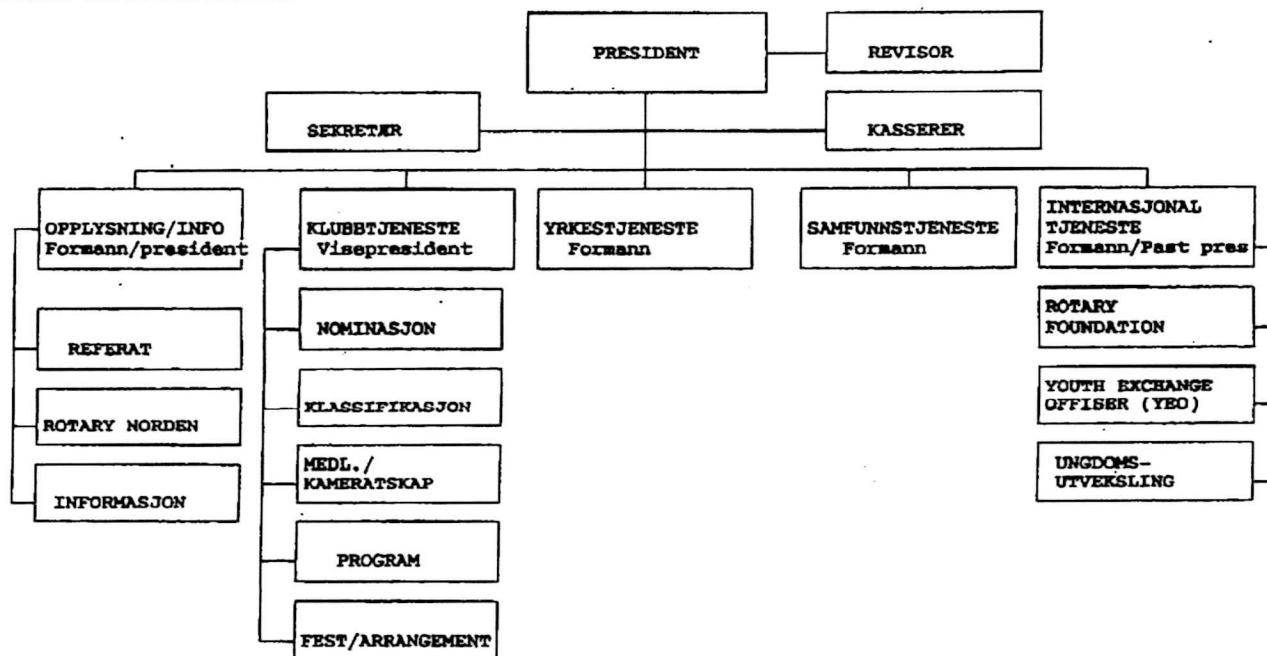
Debatten dreide seg om tiltak for å få gjennomsnittsalderen ned. Hvordan skal vi rekruttere nye medlemmer i alder mellom 40 og 50 år, og hvordan skal vi holde på dem? At kvinner kan innvelges gjør utvalget større, men det er viktig å ha for øye at de som tas opp, har muligheter for oppmøte og for å bli et aktivt medlem. Ingen blir sann rotarianer ved bare å ha navnet i matrikkelen. Nye medlemmer må få mye bedre informasjon om Rotary. Ordningen med at forslagstillere skal være fadder fungerer ikke. Det ble slått til lyd for at det dannes en fadderkomite av 3-4 erfarne medlemmer med gode kunnskaper om Rotary. Disse skal se til at nye medlemmer skal lære om Rotary og bli best mulig kjent med de andre medlemmene innen rimelig tid. Til nå er ikke dette forslaget tatt opp av styret for å bli realisert.

Samarbeid i komiteer øker vennskap og følelsen av tilhørighet. Komiteene er det viktigste instrument klubben rår over for i praksis å nå de mål klubben setter seg og for å nå mest mulig opp til de idealer Rotary står for.

CHARLOTTENLUND ROTARYKLUBB

27.09.93

FORSLAG ORGANISASJONSPLAN.

«TENK ROTARY- TENK FINN»

Det var guvernør Einar A Fløttum som formulerte seg slik da han holdt sin guvernør-tale i klubben ved sitt besøk i klubben høsten 1998. Finn O Johannessen hadde da nylig tiltrådt som RI Director, den fjerde i rekken fra Norge siden Rotary kom til landet i 1922.

Vi tar en samtale med Finn utpå høsten 1998. Han har nå vært på diverse møter i sitt embete og vi ber ham fortelle. Men først en kort oppsummering av hans meritter gjennom årene.

Finn ble medlem av Charlottenlund RK i 1975. Etter kort tid ble han sekretær og fungerte i to og et halvt år. I året 79/80 var han president i klubben. Distriktet ga ham oppdrag innen medlemsutvikling og han var aktiv ved starten av Malvik RK og Nidarvoll RK. I 1981 var han leder for GSE-team til Australia. Han fikk stadig mer interesse for hva Rotary står for og fikk se engasjementet ute i verden.

Finn tok seg tid til å utarbeide en veiledning for sekretærer, «Sekretærens Kokebok». Den er senere omarbeidet til håndbøker, en beregnet på klubbpresident, og en for sekretærene. De er av uvurderlig nytte for tillitsvalgte.

Distriktet slapp ikke tak i ham, og i 1988/89 var han guvernør i Distrikt 228. Han var da også med i distriktsrådet i tiden 1987-92 og i Norsk Rotary Råd 1987-89. Nå fikk RI øye på denne engasjerte nordmannen. Omtrent på denne tiden fratrådte Finn sin stilling i FINA. Fra det tidspunkt har Rotary vært hans virkefelt på henimot full tid. I alle år fra 1987 til -98 har han deltatt i CEEMA Zone Institutes i tolv forskjellige byer fra Istanbul i øst til London i vest, Madrid i syd og Tampere i nord. Fire Rotary Conventions har det blitt hittil. Den femte står for tur i Singapore i 1999. Distriktskonferansenes antall er 35-40. Ved ti av disse har han vært verdenspresidentens representant, siste gang i november -98 i Toronto, Canada. Instruktør og gruppeleder på International Assembly (guvernørskolen) hører også med. Den siste store oppgave før han ble RI Director, var som Rotary Foundation koordinator for sone 15 og 16 (Hele Norden og Polen) i 1996-98.

Finn forteller om livet som RI Director. Hans virke her startet 1. juli 1998. Det er

Anne-Mari og Finn O. Johannessen i internasjonalt miljø, Toronto 1998.

ikke mye rom for yrkesengasjement i tillegg til et tillitsverv av denne art. En titt inn i Finns arbeidsrom taler sitt tydelige språk om saksmengde, fax og kopimaskin som surrer og går og telefon som kimer fra fjern og nær høyt hevet over tidsforsjeller på kloden. Veggene er godt tildekket med bilder fra utallige reiser, hilsener og bevis på anerkjennelse for deltagelse og vel utført oppdrag.

The Board består av 19 direktører fra 34 soner av Rotary. Direktørene velges for 2 år, verdenspresidenten kun for ett år. Finn er valgt etter en omstendelig nominasjonsprosess innen sone 15 og 16. Etter at valget har funnet sted, er alle direktørene å betrakte som den samlede organisasjonens fremste tillitsvalgte, ikke som representanter for sine soner.

Fire ganger i året møtes Hovedstyret til ordinære møter. To av disse er i forkant av større samlinger, International Assembly og Convention. Selve styremøtene varer en drøy uke og papirmengden som skal gjennomgås før avreise hjemmefra, kan dreie seg om ti kilo, minst. Hovedstyrets praktiske arbeid er slik man er vant til ellers i organisasjonslivet, og sakenes karakter er som man kan vente alle avskygninger av problemløsninger og planlegging for fremtiden, økonomi og budsjett og strategier for fremdrift i nye områder.

Alle direktørene får særoppgaver som medlemmer og ledere av underkomiteer. Finn er Liaison-Director for europeiske saker og medlem av komite for International Institute. Det dukker også hyppig opp oppgaver i adhoc-komiteer og som saksordfører for saker som står på dagsorden.

Forhandlingene foregår på engelsk. De som trenger det, får simultanoversettelse. Det gjelder stort sett de som kommer fra Japan. Vedtak gjøres ved åpen avstemning. Finn presiserer at det innen Rotary er uavhengighet mellom RI's Hovedstyre og Rotary Foundation. Det er Council on Legislation, lovrådet, som vedtar de lover og regler Hovedstyret forholder seg til. Lovrådet har representanter fra alle klubber gjennom distriktene og teller over 500 delegater. Rådet har fått betegnelsen Rotarys «parlament». Det trer sammen hvert tredje år.

Når det gjelder engasjement og tidsforbruk i Rotarys tjeneste, er arbeidet i Hovedstyret bare en del av helheten. Representasjonsoppdrag i ulike deler av verden hører med, likeså komitearbeid og «Institutes» med ulike betegnelser. Finn regner med at 150 dager i året til bringes på møter og reiser.

Finn fremhever den gode ånd som rår i alle sammenhenger selv om kulturell bakgrunn, religion og sosial utvikling i landene er høyst forskjellig. Han bekrefter hvor lett man blir kjent med personer man ikke har sett før når man har felles bakgrunn i Rotary. Det er virkelig sant som det heter at «det finnes ikke fremmede, bare venner du ikke har møtt før». Fru Anne-Mari følger med på reisene og har fått nye venner. Hun har også deltatt aktivt i program for ledsagere. Som takk for god støtte for sin ektemann og aktiv medvirkning har Distrikt 2280 hedret henne som Paul Harris Fellow i november 1998.

Når tiden som RI Director er over, er det ikke dermed sagt at Finns internasjonale engasjement er slutt. Past Directors får gjerne spesialoppgaver i årevis fremover. Det tror vi også Finn får.

Charlottenlund RK er stolt over å ha Finn som medlem. Han har alltid vært aktiv i klubben og har gjort sitt til at vi hele tiden har holdt vår ånd frisk og vært oppdatert

om utviklingen og om lover og regler. Vi ønsker lykke til videre og sier som Bjørnson sa i et dikt om en stor nordmann med verdensberømmelse: «Nu verden ham eier, men gutten var vår!»

TILLITSVALGTE GJENNOM 25 ÅR.

President	Sekretær	Kasserer
73/74 Erik Solberg	Gunnar Fjeld Olsen	Thorstein Øren
74/75 Karl Johan Selmer	Gunnar Fjeld Olsen	Thorstein Øren
75/76 Kåre Halse	Gunnar Fjeld Olsen	
	Finn O Johannessen	Jarle Malvik
76/77 Hugo Dalaker	Finn O Johannessen	Kjell Arntzen
77/78 Tor C Schjetne	Finn O Johannessen	Momme Carstens
78/79 Agnar Tegnander	Ottar Kummeneje	Terje Herrem
79/80 Finn O Johannessen	Ottar Kummeneje	Ole Pettersen
80/81 Arnljot Høyland	Ottar Kummeneje	Ragnv.C Knudsen
81/82 Herlaug Trælnes	Ragnvald C Knudsen	Bjørn Lund
82/83 Ottar Kummeneje	Ragnvald C Knudsen	Ragnar Myran
83/84 Jarle Malvik	Knut H Eriksen	Ragnar Myran
84/85 Ole Peter Ulvestad	Knut H Eriksen	Ole Hovland
85/86 Hans Rognstad	Bjørn Lund	Ivar Belsaas
86/87 Asbjørn Overrein	Bjørn Lund	Ivar Belsaas
87/88 Terje Herrem	Bjørn Lund	Roall Hognestad
88/89 Ole Hovland	Arnfinn Stabursvik	Enok Hansen
89/90 Knut H Eriksen	Arnfinn Stabursvik	Arnf.Stabursvik
90/91 Aasmund Syrstad	Asbjørn Røkke	Per Kr. Haarberg
91/92 Arnfinn Stabursvik	Frank O Rindal	Thorv.A Nakstad
92/93 Johan A Widerøe	Frank O Rindal	Haakon Helgesen
93/94 Arnljot Forsmo	Ottar Kummeneje	Ragnv. C Knudsen
94/95 Bjørn Bakken	Ottar Kummeneje	Roar C Hyll
95/96 Thorvald A Nakstad	Ottar Kummeneje	Roar C Hyll
96/97 Kjell Hagemark	Ottar Kummeneje	Roar C Hyll
97/98 Arne H Bartnes	Ottar Kummeneje	Roar C Hyll
98/99 Ivar Moum	Hugo Dalaker	Asbjørn Rønning

MEDLEMMER SOM ER AVGÅTT VED DØDEN

Rolf Kjerringvåg, f. 1924, d. 1982. Kjøpmann, dagligvarer.

Per Arne Iversen, f. 1939, d. 1986. Direktør Marintec.

Herlaug Trælnes, f. 1916, d. 1987. Adm. dir. Felleskjøpet.

Sivert Baardsgaard, f. 1930, d. 1989. Byggmester.

Tore Kristoffersen, f. 1935, d. 1990. Driftsdir. Forenede gr. Avd.sjef i Norsk Hydro

Gunnar Fjeld Olsen, f. 1919, d. 1991. Børskommissær, Trondheim Børs,
Disponent i FIGRO

Svein Myrberget, f. 1930, d. 1991. Forsker ved Dir. for Naturforvaltning.

Bjørn Lund, f. 1922, d. 1992. Siv.ing. Avd.sjef i Alfsen og Gunderson A/S.

Alf Thidemann, f. 1929, d. 1993. Seniorforsker, Bergtekn. SINTEF

Terje Kulseng, f. 1931, d. 1993. Adm.dir. Nordkap kredit- og
garanti-forsikring aktieselskap.

Kåre Halse, f. 1922, d. 1993. Rektor, Charlottenlund Barneskole.

MEDLEMMER

Ved starten hadde klubben 25 medlemmer. Vi er nå nærmere 60. Av de første er noen flyttet fra byen, noen har meldt seg ut av personlige og arbeidsmessige årsaker. Fire er avgått ved døden. Det er nå 12 SA-medlemmer igjen av dem som var med ved charteringen.

Medlemslisten var som følger i desember 1998. Titler som angitt i matrikkel. De som er pensjonister, har beholdt tittel fra yrkesaktiv periode. Årstallene angir fødselsår og året for starten på medlemskapet i vår klubb. Tidligere klubber i parentes. Chartermedlemmer merket med *.

Andersen, Per Frithjof, dagl. leder, 41/86

Auran, Asbjørn, sjefsingeniør, 31/83 (Egge RK)

Bakken, Bjørn, førstekonsulent, 40/86 (Levanger RK)

Banken Kjell, siviløkonom, 47/95 (Malvik og Huseby-Flatåsen)

Bartnes, Arne H, siviløkonom, 33/80 (Lade)

*Belsaas, Ivar, importagent, 28/74

Berg, Odd, adm. dir., 46/93

Björgum, Iver, driftssjef, 49/95

Blichfeldt, Geir O, direktør, 56/95

Brokhaug, Anne Karin, direktør, 45/95

*Dalaker, Hugo, tannlege, 30/74
 Eriksen, Knut H, statsaut. revisor, 40/78
 Fjeldstad, Harald, kvalitetssikr.-sjef, 37/80 (Levanger, Røros)
 Folden, Arna O, personaldirektør, 42/93
 Grut, Arnulf, programsekretær, 31/87
 Grønning, Arvid B, direktør, 35/83
 Hagemark, Kjell, prosjektleder, 34/91
 Helgesen, Haakon, disponent, 44/89
 Helland-Hansen, Kristoffer, overlege, 38/97 (Frei)
 Herrem, Terje, h.r.advokat, 28/75
 Hognestad, Roall, adm. dir., 26/83 (Verdal)
 Hovland, Ole, siv.ing. 36/78
 Hyll, Roar C, disponent, 32/83 (Trondhjem)
 *Høyland, Arnlfot, professor, 24/74
 Haarberg, Per Kristian, direktør, 40/86
 Johannessen, Finn O, disponent, 33/75
 Kjelstrup, Signe, professor, 49/94
 Knudsen, Ragnvald C, bokhandler, 33/77
 Krogstad, Nils, regionsjef, 41/95
 *Kummeneje, Ottar, siv.ing., 25/74
 Løfsnes, Morten, finansdirektør, 51/94 (Trondhjem Vest)
 Lånke, Ola T, kallskap., 48/88
 Lånke, Berit, res.kap., 50/98
 *Malvik, Jarle, siviløkonom, 38/74
 Mittet, Pål, markedssjef, 52/96
 Mjølnørød, Ove, overlege, 32/80
 Moum, Ivar, gartner, 49/89
 Nakstad, Thorvald A, siviløkonom, 35/77
 Opøien, Kolbjørn, distriktsveterinær, 36/94 (Sunndal)
 *Overrein, Asbjørn, disponent, 28/74
 Rindal, Frank O, rektor, 24/86 (Lade)
 Rød, Nils, ingeniør, 32/95 (Gauldal)
 Rønning, Asbjørn, spes. rådgiver, 51/95
 *Schjetne, Tor C, siviløkonom, 30/74
 *Selmer Karl Johan, bonde, 34/74
 *Solberg, Erik, siv.ing., 33/74
 Stabursvik, Arnfinn, sjefingeniør, 33/80
 Syrstad, Aasmund, lege, 31/75 (Heimdal)
 *Tegnander, Agnar, arb. styreformann, 29/74
 *Ulvestad, Ole Peter, siv.ing., 33/74
 Widerøe, Johan A, utbyggingssjef, 34/78
 Wiggen, Jostein, ass. direktør, 43/97 (Molde Øst)
 Wiig, John Eyvind, optiker, 50/97
 Wold, Bjørn, politiavd.sjef, 53/95
 *Øren, Thorstein, arkitekt, 21/74
 Aasgaard, Arvid, meieribestyrer, 17/90 (Fosna)

ETTERORD

Allerede ved feiringen av 20-årsjubileet antydte daværende president Arnljot Forsmo at 25 år måtte feires med fest og jubileumsbok.

På årsfesten i 1996 da undertegnede fikk Paul Harris, knyttet president Thorvald Nakstad det ønske til tildelingen at jeg skulle utarbeide en beretning. Det har vært god tid til dette arbeid.

Det har bydd på en del problemer og ekstraarbeid at klubbens arkiv er mangelfullt. Lite er arkivert systematisk og der mangler også noe så vesentlig som årsberetninger for noen år.

«Man tager hva man haver», bruker egen erfaring og hukommelse, og litt dikterisk fantasi. Håper dette skrift gir et noenlunde sant bilde av klubbens liv de første 25 år.

Takk til de medlemmer som på anmodning har stilt opp med opplysninger og bilder.

En spesiell takk til Arnulf Grut og Erik Solberg som har lest manuskriptet og gitt gode råd.

Jakobsli desember 1998.

Hugo Dalaker

CHARLOTTENLUND ROTARY KLUBB
RETTER EN HJERTELG TAKK TIL FØLGENDE
FIRMAER SOM HAR STØTTET UTGIVELSEN AV
25-ÅRS BERETNINGEN:

MOTOR-TRADE AS
HARALD HELGESEN AS
SYNSSENTRUM AS
STATOIL AS
INTRA AS
ILA OG LILLEBY EIENDOM AS
ALBERT E. OLSEN AS
DELOITTE & TOUCHE
TINE MIDT-NORGE AS
NORIMPEX AS
PILKINGTON RIIS GLASS & METALL
NIDARØHALLEN AS
MOUM BLOMSTER AS
COMFORT HOME HOTEL BAKERIET
FOTOGRAF THOR MELHUUS